

KONAČNI PRIJEDLOG

**ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU**

Zagreb, svibanj 2006. godine

PRIJEDLOG

ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi alineje 1. stavka 4. članka 2. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/01-pročišćeni tekst i 55/01-ispravak).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta uređeni su Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu koji je donio Hrvatski sabor na sjednici 3. prosinca 2004. godine, objavljen je u «Narodnim novinama» broj 178/04., i stupio je na snagu 24. prosinca 2004. godine.

Navedenim Zakonom propisani su uvjeti za obavljanje djelatnosti, od kojih se jedan odnosi na starost vozila kojima se može obavljati djelatnost prijevoza. Prema odredbi članka 6. stavcima 1. i 2. propisano je da se djelatnost cestovnog prijevoza putnika i tereta može obavljati vozilima (autobusima, odnosno kamionima) mlađim od 18 godina, a za prijevoz učenika vozilima mlađim od 10 godina.

Rok za usklađivanje s odredbama Zakona je godina dana od dana stupanja na snagu Zakona, odnosno, 24. prosinca 2005. godine.

Uredbom o izmjeni Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, Vlade Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 151/05) produljen je rok za usklađivanje pravnim i fizičkim osobama koje obavljaju prijevozničku djelatnost na temelju navedenog Zakona na dvije godine od dana stupanja na snagu istog Zakona. Na taj način rok za usklađivanje sukladno odredbama Zakona o ovlasti Vlade Republike Hrvatske da uredbama uređuje pojedina pitanja iz djelokruga Hrvatskog sabora („Narodne novine“ broj 115/02 i 121/05) prolongiran je do 30. rujna 2006. godine.

Ovim Prijedlogom Zakona predlaže se urediti pitanje usklađivanja poslovanja pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju prijevozničku djelatnost na način da se rok za usklađivanje za pravne i fizičke osobe koje obavljaju prijevozničku djelatnost prolongira do 31. prosinca 2006. godine, a s odredbom članka 6. stavaka 1. i 2. Zakona o prijevozu u

cestovnom prometu, dakle, s posebnim uvjetom za vozila prema kojem se djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika i tereta može obavljati vozilima (kamionima, autobusima) mlađim od 18 godina, odnosno, autobusima mlađim od 10 godina za prijevoz učenika, produlji do 01. siječnja 2012. godine.

Od usvajanja i stupanja na snagu Zakona o prijevozu u cestovnom prometu u prosincu 2004. godine, Ministarstvo mora, turizma prometa i razvitka donijelo je nekoliko podzakonskih akata kojima se uređuju tehnička ispravnost vozila i sigurnost prometa, te se njihovom dosljednom primjenom i stalnom kontrolom svih ovlaštenih tijela može na kvalitetniji način utjecati na tehnički i sigurnosni aspekt vozila kojima se obavlja cestovni prijevoz. Navedeni propisi su Pravilnik o posebnim uvjetima za vozila kojima se obavlja javni cestovni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe („Narodne novine“ broj 120/05) te Pravilnik o tehničkim uvjetima vozila u prometu na cestama („Narodne novine“ broj 92/05.) .

Osim navedenog donesen je i Pravilnik o uvjetima koje moraju ispunjavati vozila kojima se prevoze djeca („Narodne novine“ broj 8/06) uz suglasnost ministra nadležnog za prosvjetu, kojim propisom su uređeni uvjeti koje moraju ispunjavati vozila kojima se prevoze djeca i kojim su pooštreni uvjeti tehničke ispravnosti i opremljenosti vozila, sve u skladu sa Europskim standardima.

Predloženim odredbama u odnosu na važeći zakonski tekst, postiže se:

- poticanje poduzetničke slobode u skladu sa mogućnostima prijevoznika i u skladu s pozitivnim propisima koji određuju tehničku opremljenost vozila,
- da uvjeti koje moraju ispunjavati vozila izjednačuju sa uvjetima koje određuju propisi zemalja članica Europske unije,
- omogućuje se nastavak obavljanja djelatnosti za 24.847 ili 16,5% teretnih vozila i 1.848 ili 38% autobusa koliko ih je na dan 31. prosinca 2005. godine bilo registrirano, a stariji su od 18 godina.

Sukladno međunarodnim propisima kao i propisima zemalja članica Europske unije, vozila koja ulaze u Europsku uniju moraju tehnički udovoljavati propisima države preko koje voze, a ti propisi su zahtjevniji od propisa Republike Hrvatske. Na taj način je za međunarodni prijevoz već napravljena selekcija vozila koja mogu prevoziti teret odnosno putnike, a da ta selekcija nije određena starošću vozila već njihovom tehničkom opremljenošću.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu.

IV. DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora predlažemo donošenje ovog Zakona po hitnom postupku, jer je rok za usklađivanje za pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost na temelju Zakona o prijevozu u cestovnom prometu 30. rujna 2006. godine.

V. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine» broj 178/04 i 48/05-ispravak i 151/05) članak 4. mijenja se i glasi:

„Vozači autobusa i teretnih motornih vozila kojima se obavlja javni prijevoz i čija najveća dopuštena masa prelazi 3500 kg, vozači autotaksi vozila, te vozači osobnih automobila (8+1) kojima se obavlja posebni linijski prijevoz, moraju imati srednju stručnu spremu u zanimanju vozač“.

Članak 2.

U članku 5. stavak (1) mijenja se i glasi:

„Vozač teretnog motornog vozila čija je najveća dopuštena masa od 3.500 kg do 7.500 kg mora imati navršениh 18 godina, a vozač teretnog motornog vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 7.500 kg, mora imati navršениh 19 godina“.

Članak 3.

U članku 6. stavku (3) riječi „u skladu s uvjetima obavljanja djelatnosti prema ovom Zakonu“ brišu se.

Članak 4.

U članku 8. iza stavka (1) dodaje se novi stavak (2) koji glasi:

„Za obavljanje autotaksi prijevoza pravna ili fizička osoba ne mora ispunjavati uvjete iz stavka (1) točke 2. i 5. ovoga članka.“

Stavak (2) postaje stavak (3).“

Članak 5.

U članku 45. stavku (1) iza riječi „je prijevoz“ dodaje se riječ “autobusom“.

Članak 6.

U članku 97. stavak (4) iza riječi „točke“ dodaje se broj „1.“, a broj „1.000,00“ zamjenjuje se brojem „7.000,00“.

Članak 7.

U članku 101. stavak (1) točka 1. se briše.

Članak 8.

Članak 103. stavak (3) mijenja se i glasi:

„Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost na temelju ovoga Zakona uskladit će svoje poslovanje u skladu s odredbama ovog Zakona do 31. prosinca 2006. godine, osim s odredbom članka 6. stavcima 1. i 2. Zakona, s kojom se moraju uskladiti do 01. siječnja 2012. godine“.

Iza stavka (4) dodaje se novi stavak (5) koji glasi:

„Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na stručnu spremu vozača, ne primjenjuju se na osobe koje su do dana stupanja na snagu Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“ broj 36/98, 83/98 i 26/03-pročišćeni tekst) obavljale poslove vozača motornog vozila u cestovnom prometu“.

Članak 9.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Uredba o izmjeni Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“ broj 151/05).

Članak 10.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u «Narodnim novinama».

VI. OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Predloženim izmjenama članka 4. Zakona izuzetno osobe koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe ne bi trebale imati srednju stručnu spremu u zanimanju vozač, a što proizlazi iz činjenice da se prilikom obavljanja prijevoza za vlastite potrebe ne obavlja javni prijevoz, već vrsta prijevoza radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svoje djelatnosti

Uz članak 2.

Predloženim izmjenama u članku 5. stavku 1. dobna granica za vozače teretnog vozila čija je najveća dopuštena masa od 3.500 kg do 7.500 kg spušta se sa 21 godine na 18 godina, a iznad 7.500 kg vozač teretnog motornog vozila mora imati 19. godina. Predloženom izmjenom uskladila bi se dobna granica vozača sa člankom 5. stavka 1. Uredbe Vijeća EEZ 3820/85 prema kojoj vozači teških motornih vozila čija najveća dopuštena težina prelazi 7,5 tona moraju imati 21 godinu života, osim u slučaju kada osoba posjeduje svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti priznatu u jednoj od država članica, a u kojem slučaju zahtijevana životna dob vozača iznosi 18 godina. Predložena odredba Zakona je u skladu s odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama (NN 105/04) jer je ishođene pojedinih vozačkih dozvola za određene kategorije vozila uvjetovano određenom životnom dobi vozača.

Predloženim člankom Zakona omogućilo bi se osobama koje su završile odgovarajuće srednje obrazovanje i stekli zvanje vozač, obavljanje poslova vozača, bez čekanja do navršene 21 godine kako je sadašnjim člankom 5. stavkom 1. Zakona regulirano. Naime, Republika Hrvatska je jedna od rijetkih zemalja Europe koja ima specifični sustav obrazovanja, odnosno, srednjoškolski program nakon kojeg se stječe zvanje vozača.

Uz članak 3.

Predloženim brisanjem teksta „u skladu s uvjetima obavljanja djelatnosti prema ovom Zakonu“ ispravlja se greška koje je nastala tijekom prijepisa i procedure donošenja Zakona, jer je člankom 6. stavkom 3. Zakona dano ovlaštenje ministru za donošenje podzakonskog akta, te je naprijed navedeni tekst, kako sada stoji u članku, suvišan.

Uz članak 4.

Predloženim dopunama članka 8. Zakona prijevoznici, odnosno, pravne ili fizičke osobe koje obavljaju autotaksi prijevoz osoba ne moraju, kao ostali prijevoznici ispunjavati uvjete iz stavka 1. točke 2. i 5. ovoga članka, odnosno, ne moraju ispunjavati uvjete koji se odnose na financijsku sposobnost i vlasništvo, odnosno, zakup vlastitih odnosno ugovorom zakupljenih parkirališta prilikom izdavanja licencije.

Naime, s obzirom na mogućnost da se djelatnost autotaksi prijevoza obavlja ili temeljem licencije ili temeljem koncesije kako je to propisano odredbom članka 46. stavak 2. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, a da je člankom 46. stavkom 3. istog Zakona propisano da oni koji obavljaju navedenu djelatnost temeljem koncesije ne moraju ispunjavati naprijed navedene uvjete na ovaj način se izjednačavaju subjekti koji obavljaju autotaksi prijevoz.

Uz članak 5.

Predloženim dopunama članka 45. stavka 1. Zakona dodavanjem riječi „autobusom“ na jasan se i nedvosmislen način definira da se povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu može obavljati samo i isključivo autobusima.

Dosadašnja primjena članka 45. Zakona od stupanja na snagu istog i njegove primjene u praksi ukazala je na nužnost predložene dopune članka 45. stavak 1. Zakona.

Uz članak 6.

Predloženim izmjenama, odnosno povećanjem najnižeg iznosa sa 1.000,00 na 7.000,00 kuna novčane kazne za prekršaje: obavljanje linijskog prijevoza bez dozvole, za obavljanje prijevoza iz RH u treće države i obratno bez dozvole, te kabotažu, osigurava se adekvatno kažnjavanje za navedene prekršaje a s obzirom da se radi o najtežim prekršajima za odgovornu osobu-pravnu osobu i za vozača stranog vozila, a koja kazna u praksi predstavlja jednu od najčešće izricanih kazni.

Ovaj prijedlog predstavlja usklađivanje prakse s zemljama u okruženju i Europske unije, jer je prema podacima kojima raspolažemo kazne u slučaju kada se radi o domaćim prijevoznicima koji ih počinu u drugim zemljama iznosi npr. u Austriji 1700 € i uz zapljenu vozila.

Uz članak 7.

Predlaže se brisanje u članku 101. stavak 1. točka 1. Zakona jer je za isti prekršaj propisana određena novčana kazna za obavljanje djelatnosti bez licencije (članak 7. stavak 1. Zakona) člankom 97. stavkom 1. točkom 1. Zakona za prijevoznika-pravnu osobu, odnosno, drugu pravnu osobu.

Uz članak 8.

Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu propisani su uvjeti za obavljanje prijevozničke djelatnosti različito od tada važećih uvjeta. Prema ovom Zakonu, novi uvjet odnosi se na vozila i to na način da se djelatnost cestovnog prijevoza putnika i tereta može obavljati vozilima mlađim od 18 godina, a prijevoz učenika vozilima mlađim od 10 godina.

Člankom 103. stavak 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu propisano je da će sve fizičke i pravne osobe koje obavljaju djelatnost na temelju tog Zakona uskladiti svoje poslovanje u skladu s odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Istim člankom Zakona, ali stavkom 4. propisano je da pravne i fizičke osobe koje ne usklade svoje poslovanje sukladno naprijed navedenom stavku 3. prestaju s obavljanjem djelatnosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno, ured državne uprave u županiji, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležni za poslove prometa.

Rok za usklađenjem fizičkih i pravnih osoba s naprijed navedenim Zakonom ističe dana 24. prosinca 2005. godine, nakon kojeg datuma, a sukladno naprijed navedenim odredbama Zakona, su nadležna tijela dužna donijeti rješenja o prestanku obavljanja djelatnosti sukladno članku 103. stavak 4. Zakona, ukoliko se fizičke i pravne osobe ne usklade s odredbama citiranog Zakona.

S obzirom na naprijed utvrđeni rok za usklađivanje, kao i veliki broj zahtjeva za prolongiranjem roka, a koju inicijativu podržavaju i Hrvatska gospodarska komora, kao i

Hrvatska obrtnička komora, nadležni uredi državne uprave u županijama, te tijela nadležnog za promet u Gradu Zagrebu, kao i sami prijevoznici predlaže se donošenje Uredbe, kojim bi se utvrđeni rok prolongirao.

Uredbom o izmjeni Zakona o prijevozu u cestovnom prometu od prosinca 2005. godine prolongiran je rok za usklađivanje pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju prijevozničku djelatnost do 30. rujna 2006. godine, a koju Uredbu je donijela Vlada Republike Hrvatske na temelju Zakona o ovlasti Vlade Republike Hrvatske da uredbama uređuje pojedina pitanja iz djelokruga Hrvatskog sabora („Narodne novine“ broj 115/05 i 121/05).

Imajući u vidu činjenicu da se jedan određeni postotak fizičkih i pravnih osoba koje obavljaju djelatnost javnog cestovnog prijevoza nije uskladio, te da se u propisanom roku iz objektivnih razloga i neće moći uskladiti, neizbježno će doći do negativnih posljedica, kako po same prijevoznike, tako i po nadležna tijela, koja su o toj činjenici dužna, a sukladno odredbama Zakona i postupati, odnosno, rješenjem utvrditi činjenicu prestanka obavljanja djelatnosti prijevoza.

Stoga se predlaže da se rok za usklađivanje za pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost na temelju ovoga Zakona produlji do 31. prosinca 2006. godine, a rok za usklađivanje koji se odnosi na starost vozila 18, odnosno 10 godina, kako je to propisano odredbom članka 6. stavcima 1. i 2. Zakona, do 01. siječnja 2012. godine.

Ovim prijedlogom predlaže se da pravne i fizičke osobe koje obavljaju prijevozničku djelatnost usklade svoje poslovanje sa odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu a koje se odnose na licenciju, dobar ugled, financijsku sposobnost, stručnu osposobljenost, ishodenje potvrde o obavljanju prijevoza za vlastite potrebe i uvjet osiguranja parkirališta za vozila kojima se obavlja djelatnost prijevoza sukladno odredbama Pravilnika o posebnim uvjetima za parkiranje vozila („Narodne novine“ broj 104/05) do 31. prosinca 2006. godine, dok se rok za usklađivanje koji se odnosi na starost vozila (članak 6. stavak 1. i 2) produljuje do 01. siječnja 2012. godine.

S obzirom na naprijed navedeno, ocjenjeno je da su zahtjevi za produljenjem roka usklađivanja svih subjekata koji se bave prijevozništvom osnovani, te da je potrebno za normalan i nesmetan nastavak obavljanja cestovnog prijevoza putnika i tereta u Republici Hrvatskoj, produljiti rok kako bi se ostavilo dovoljno vremena prijevoznicima da započete procese pomlađivanja voznog parka i osposobljavanje i pripremu parkirališnih mjesta završe u primjerenom roku.

Također, u navedenom vremenskom razdoblju pripremit će se projekti u suradnji sa nadležnim tijelima državne uprave i drugim institucijama koji bi bili usmjereni na pomlađivanje voznog parka, uz poticanje zamjene „starih“ za „nova“ vozila kao preduvjeta za jačanje konkurentnosti hrvatskih prijevoznika, a koji će imati za posljedicu smanjenje emisije štetnih tvari u okoliš.

Predloženom odredbom regulirat će se status vozača koji su do dana stupanja na snagu Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“ broj 36/98, 83/98 i 26/03-pročišćeni tekst) obavljali poslove vozača motornog vozila u cestovnom prometu, a nemaju stručnu spremu u zanimanju vozač. Bez ovako predložene odredbe svi vozači, koji su po ranije važećim propisima ispunjavali uvjete za obavljanje poslova vozača morali bi se doškolovati radi ispunjavanja uvjeta iz članka 4. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

Uz članak 9.

Ovim člankom definira se prestanak važenja Uredbe o izmjeni Zakona o prijevozu u cestovnom prometu od prosinca 2005. godine kojim je bio prolongiran rok za usklađivanje pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju prijevozničku djelatnost, a koju Uredbu je donijela Vlada Republike Hrvatske na temelju Zakona o ovlasti Vlade Republike Hrvatske da uredbama uređuje pojedina pitanja iz djelokruga Hrvatskog sabora („Narodne novine“ broj 115/05 i 121/05).

Uz članak 10.

Ovim člankom definirano je vrijeme stupanja na snagu predloženog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

PRIMJEDBE NA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

1.) MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

- **primjedba na članak 2.** Nacrta prijedloga Zakona kojom se ukazuje da tekst prijedloga članka 2. nije u cijelosti u skladu s odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“ broj 105/04) a kojom je predloženo usklađivanje s istim Zakonom, **ne prihvaća se.**

Predložena odredba Zakona nije u suprotnosti s odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama (NN 105/04) jer je ishodbene pojedinih vozačkih dozvola za određene kategorije vozila uvjetovano određenom životnom dobi vozača i kojom se ne utječe na mogućnost upravljanja vozilom određene težine tek po ispunjavanju uvjeta iz citiranog Zakona, odnosno, ishodbjenjem odgovarajućih vozačkih dozvola.

Predloženim člankom Zakona omogućilo bi se osobama koje su završile odgovarajuće srednje obrazovanje i stekli zvanje vozač, obavljanje poslova vozača, bez čekanja do navršene 21 godine kako je sadašnjim člankom 5. stavkom 1. Zakona regulirano. Naime, Republika Hrvatska je jedna od rijetkih zemalja Europe koja ima specifični sustav obrazovanja, odnosno, srednjoškolski program nakon kojeg se stječe zvanje vozača.

Uz članak 2. predlagatelj Zakona detaljno je obrazložio razloge izmjena i dopuna članka 5. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

2.) URED ZA ZAKONODAVSTVO REPUBLIKE HRVATSKE

- primjedbe na članke 1. i 2. Nacrta prijedloga Zakona **prihvaćene su** na način da je u članku 1. dodano „151/05“, a u članku 2. „teretno motorno vozilo“.

Ostala tijela državne uprave nisu imala primjedbe na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu

HRVATSKI SABOR

3088

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Proglašavam Zakon o prijevozu u cestovnom prometu, koji je donio Hrvatski sabor na sjednici 3. prosinca 2004. godine.

Broj: 01-081-04-3758/2
Zagreb, 10. prosinca 2004.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu, pružanje kolodvorskih usluga, prijevoz za vlastite potrebe kao i nadležnosti tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

(2) Djelatnost prijevoza putnika i tereta i prijevoz za vlastite potrebe u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se u skladu s ovim Zakonom i drugim propisima, kojima je uređeno ovo područje i međunarodnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska, odnosno uz uvažavanje načela uzajamnosti.

(3) Jamči se pravo na obavljanje djelatnosti prijevoza pravnim i fizičkim osobama iz drugih država, te se priznaju diplome profesionalne kvalifikacije i drugi dokazi o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti prijevoza na osnovi međunarodnih ugovora, odnosno uz uvažavanje načela uzajamnosti.

Opći pojmovi

Članak 2.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »*autotaksi*« *prijevoz* je djelatnost prijevoza putnika, koja se obavlja osobnim automobilom,
2. »*autobusni kolodvor*« je objekt za prihvata i otpremanje autobusa i putnika koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,
3. »*autobusno stajalište*« je posebno izgrađena i označena prometna površina, određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika,
4. »*bilateralni prijevoz*« je prijevoz putnika ili tereta između Republike Hrvatske i druge države,
5. »*daljinar*« je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora odnosno autobusnih stajališta,
6. »*direktna linija*« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta utvrđena u voznom redu bez zaustavljanja na usputnim stajalištima,
7. »*domaći prijevoznik*« je fizička ili pravna osoba sa sjedištem/prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja ima licenciju za obavljanje prijevoza ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe u skladu

Članci Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“ broj 178/04 i 48/05- isprava) koji se mijenjaju ili dopunjuju nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona, s konačnim prijedlogom Zakona

Uvjeti za vozača

Članak 4.

Vozači autobusa i teretnih motornih vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3500 kg, vozači autotaksi vozila, te vozači osobnih automobila (8+1) kojima se obavlja posebni linijski prijevoz, moraju imati srednju stručnu spremu u zanimanju vozač.

Članak 5.

(1) Vozač teretnoga motornog vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg mora imati navršenu 21 godinu.

(2) Vozači autobusa moraju imati navršenu 21 godinu.

(3) Vozači autobusa na udaljenosti većoj od 50 km od mjesta u kojem prijevoznik ima sjedište/prebivalište, osim uvjeta iz stavka 2. ovoga članka, moraju ispunjavati i jedan od sljedećih dodatnih uvjeta:

– imati najmanje jednu godinu radnog iskustva na poslovima vozača teretnog vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg,

– imati najmanje jednu godinu radnog iskustva na poslovima vozača autobusa na udaljenosti do 50 km.

Posebni uvjeti za vozila

Članak 6.

(1) Djelatnost cestovnog prijevoza putnika i tereta može se obavljati vozilima mlađim od 18 godina.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kada se radi o posebnom linijskom prijevozu učenika od i do škola, prijevoz se može obavljati vozilima mlađim od 10 godina.

(3) Vozila kojima se obavlja djelatnost cestovnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe, moraju osim uvjeta određenih drugim propisima ispunjavati i posebne uvjete koje propisuje ministar nadležan za promet (u daljnjem tekstu: ministar) u skladu s uvjetima obavljanja djelatnosti prema ovom Zakonu.

(4) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 3. ovoga članka utvrđivat će stručna organizacija koju ovlasti ministar.

Uvjeti za dobivanje licencije

Članak 8.

(1) Licenciju može dobiti fizička ili pravna osoba ako ispunjava sljedeće uvjete:

1. da ima dobar ugled,

2. da ima financijsku sposobnost,

3. da osoba odgovorna za prijevoze ima odgovarajuću stručnu osposobljenost,

4. da je vlasnik najmanje jednoga registriranog motornog vozila za pojedine vrste prijevoza ili ima pravo na upotrebu tog vozila na osnovi sklopljenog ugovora o zakupu ili leasingu,

5. da ima odgovarajuća vlastita ili ugovorom zakupljena parkirališta za motorna vozila i

prikolice kojima obavlja prijevoz u cestovnom prometu, a koja ispunjavaju minimalne tehničke, organizacijske i ekološke uvjete za sigurno parkiranje.

(2) Ministar uz suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša, prostorno uređenje i graditeljstvo propisuje minimalne tehničke i druge uvjete za parkirališna mjesta za vozila i prikolice.

Obavljanje povremenog prijevoza putnika

Članak 45.

(1) Povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu je prijevoz kod kojeg se skupina unaprijed formiranih putnika prevozi pod uvjetima iz ugovora sklopljenog između prijevoznika i naručitelja prijevoza.

(2) Povremeni prijevoz putnika ne smije sadržavati ponovljene elemente linijskog, ni posebnoga linijskog prijevoza, kao što su relacija, vrijeme odlaska i dolaska, te mjesta ulaza i izlaza putnika. Prijevozi su namijenjeni potrebama za jednokratnim prijevozima, te nemaju funkciju prijevoza dnevne migracije.

(3) Pri obavljanju povremenog prijevoza putnika u autobusu se mora nalaziti putni list, osim u slučajevima prijevoza iz/u zračne i morske luke ili željezničke kolodvore, te prijevoz djece u kazalište, kino, sportske i druge manifestacije.

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 97.

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. obavlja djelatnost bez licencije (članak 7. stavak 1., članak 88. stavak 1., članak 92. stavak 1.),
2. obavlja linijski prijevoz bez dozvole, (članak 24. stavak 1.),
3. obavlja prijevoz iz Republike Hrvatske u treće države i obratno bez dozvole (članak 81. stavak 1. i 2.),
4. obavlja kabotažu na teritoriju Republike Hrvatske (članak 85. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, učinjene po treći puta, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja te djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika – pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

(5) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka, ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 101.

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se prijevoznik – fizička osoba, odnosno fizička osoba ako:

1. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 7. stavka 1. ovoga Zakona,
2. obavlja prijevoz u suprotnosti s odredbom članka 44. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,

3. u vozilu nema dokaz o plaćenju naknadi (članak 87.),

4. ne prijavi autobusnom kolodvoru vrijeme dolaska i polaska autobusa (članak 91. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i vozač motornog vozila od 300,00 do 1.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka izriče se uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem

Članak 103.

(1) Odobrenja za obavljanje djelatnosti prijevoza i dozvole izdane prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, važe do isteka roka njihovog važenja.

(2) Odobrene koncesije za autotaksi prijevoz koje su izdala nadležna tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, važe do isteka roka njihovog važenja.

(3) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnosti na temelju ovoga Zakona uskladit će svoje poslovanje u skladu s odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine, od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Pravne i fizičke osobe koje ne usklade svoje poslovanje sukladno stavku 3. ovoga članka, prestaju s obavljanjem djelatnosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.